ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΠΟΙΗΤΑΙ

ΤΟΥ ΛΕ ΠΕΛΕΤΙΕ

Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΒΕΡΛΑΙΝ

ΗΝ άλλη μέρα, έπειτ' από τη σκηνή αυτή, ή Ματθίλδη είχε πυρετό. Ο γιατρός μάλιστα πρόσεξε ότι είχε εκχυμώσει στο λαιμό, ίχνη των βια στήτων του συζύγου της. Κατόπιν συμβουλή του γιατρού, ο όποίος επέβαλε στη νέα γυναίκα απόλυτη φυσική και ηθική ανάπαυση, ο πεθερός του Βερλαίν αποφάσισε ν' απομακρύνη την κόρη του από το Παρίσι.

Έφυγε λοιπόν μαζύ της για το Περιγκέ. Έννοείται ότι ή Ματθίλδη πήρε μαζύ της και το μωρό της, το όποίο εξακολουθούσε να θηλάζη.

Όταν, έπειτ' από τέσσερες ημέρες απουσίας, ο Βερλαίν απεφάσισε να ξαναγυρίση στο σπίτι του. Μιαθ' από το στόμα της πεθεράς του την συμβουλή του γιατρού και την αναχώρησι της γυναίκας του. Ή πεθερά του του εξήγησε ακόμα ότι ή Ματθίλδη θα ξαναγύριζε την άνοιξι, μα αρνήθηκε να του δώση τη διεύθυνσί της. Του υποσχέθηκε μόνο να του διαβιβάζη τις επιστολές της.

Μη μπορώντας να κάνη κ' άλλοιώς, αναγκάστηκε να σκύψη το κεφάλι του. Και ξαναγύρισε στο σπίτι της μητέρας του.

***

Έντωμεταξύ, ένας όμιλος φίλων, τον όποίο είχε οργανώσει ο Βερλαίν, είχε εξασφαλίσει στον Ρεμπό ένα ετήσιο εισόδημα τριών φράγκων κάθε μέρα για τα έξοδά του, όταν ήταν μόνος. Μα στο ρεστωράν, στο καφενείο, ήταν πάντα ο προσκαλεσμένος του Βερλαίν ή έγραφε τα έξοδά του στο λογαριασμό του προστάτου του.

Ο «άγγελος», δηλαδή ο Ρεμπό, δεν είχε πειθή την κοινωνίστικη φυσιογνωμία του, με τα μαχαίρι μάγουλα. Τα Νέφελα, ο φίλος του Ντελασέ, πού πρωταγωνιστούν στο Παρίσι, αύγες νά τον δη, τον βοήκε μεγαλωμένον σε ύψος περισσότερο από ένα πόδι σε λίγες βδομάδες και με χαρακτηριστικά αλλοιωμένα, επιμήκη, κοκκαλιάρικα.

Πολλοί έγραψαν ότι ο Βερλαίν οδήγησε το σπίτι του στο σπίτι του Βίκτορος Ουγκό. Ο όποίος χαιρέτησε τον ποιητή του «Μεθυσμένου Καραβιού» με το όνομα «Νεανίας Σαπφώ». Μα αυτό το ίδιο όνομα ο Ουγκό το είχε αποκαλύψει μερικά χρόνια προτύτερα στον ποιητή Θεοφίλ Γωτιέ. Άν ή επίσκεψις αυτή έγινε πράγματι, είναι περίεργο πώς ο Βερλαίν δεν την αναφέρει ποτέ.

Ένας τώρα ο Βερλαίν, συλλογιζόταν κάθε μελαγχολία την χαμένη άνεσι του σπιτιού τί δεν ήταν ανθρωπος συνηθισμένος στην [illegible]. Στο τέλος μίλησε δεν κρατήθηκε [illegible] στη Ματθίλδη, ζητώντας της συγ[illegible] της γι' αυτές υποσχέσεις.

[illegible] την απάντησί της, του ξαναγυρίση κοντά του: Ο Βερλαίν της ένταφε [illegible] αυτόν νά ξυπνήση τό [illegible]ρίσι. Ή Ματθίλδη δίως [illegible]νε νά πάψη πειά νά [illegible]ίνη [illegible]ός θά ξαναγύρ[illegible]ζε ξέτσι [illegible] άρχισε νά [illegible] Βερ[illegible]λδης της είπε: [illegible] τό σύζυγό σου νά ύπο[illegible]

[illegible]ου ένταψε στόν [illegible]σε νά συντά[illegible] [illegible]κλεισε κα[illegible] [illegible]τάσει την [illegible]ν Ρεμπό [illegible] έσως τό [illegible] σνέδιο [illegible] Κ[illegible] σρά[illegible]

[illegible] ξαναγύρισα μιαν στό Παρίσι[illegible] [illegible]λοια, πού βάσταξε πολύ λίγο καιρό. Ο [illegible] [illegible]θη τό ρόλο πού [illegible]σε ο πεθερός του [illegible]ός αποτέλεσμα την απομάκρυνσι του Ρεμπό [illegible]

[illegible] σύγχρονη ότι ο πατέρας της Ματθίλδης έστειλε [illegible]πολή στό σπιτάκι του Ρεμπό, ή οποία την έστειλε ν' [illegible] από της κοντά της. Στην επιστολή αυτή της περιέγραφε [illegible]ή πού έκανε ο νεαρός ποιητής στό Παρίσι κι' ή άντρο[illegible] [illegible] έσπευσε άμεσα νά τον προσκαλέση κοντά της.

Ή οργή του Βερλαίν γι' αυτό, τόσο εναντίον [illegible] πεθερού του, όσο κι' εναντίον της γυναίκας του, ήταν απ ρίγοραπτη. Είνε αλήθεια πώς είχε συμφιλιωθή πειά με τη γυναίκα του κι' είχε ξαναγυρίση στό σπίτι του, μα δλ' αυτά ήσαν φανερεμενικά και πρόσκαιρα.

Τέλος, κατά τό Μάϊο, ο Βερλαίν, νοιώζοντας πώς είχε αποκοιμήσει πειά την εμπιστοσύνη της γυναίκας του και των πεθερικών του, δεν μπόρεσε πειά ν' αντισταθή στην επιθυμία του να ξαναπή η φίλο του κι' έγραψε στόν Ρεμπό νά ξαναγυρίση στό Παρίσι, αλλά μυστικά, χωρίς κανείς νά αντιληφθή τίποτε.

Έπειτα από λίγες μέρες, ένα βράδυ, ο Βερλαίν γύρισε στό σπίτι του σέροντας τό πόδι του: είχε τρία ελάφρα τραύματα στό μηρό, πού φαινόντουσαν σάν μαχαιριές. Είχε επίσης και δυό πληγές στά χέρια. Είπε στούς δικούς του ότι είχε πληγωθή ένώ γυμναζόταν στή ξιφασκία. Μα έλεγε ψέμματα. Όλ' αυτά ανήγγελλαν πώς ο Ρεμπό είχε ξαναγυρίσει στό Παρίσι.

Αργότερα ο δόκτωρ Αντοάν Κρό διηγήθηκε στή Ματθίλδη τό άσχημο άστείο του Ρεμπό, του οποίου λίγο έλειψε κι' ο ίδιος νά πέση θύμα: Τό επεισόδιο αυτό συνέβη στό καφενείο του «Ψύχρου Ποντικού», τό ίδιο βράδυ πού ξαναγύρισε ο Αρθούρος στό Παρίσι. Σε κάποια στιγμή λοιπόν, ο Ρεμπό είπε στόν Βερλαίν και στόν Κρό:

—Απλώστε τά χέρια σας στό τραπέζι νά σάς κάνω ένα πείραμα.

Αμέσως εκείνοι υπάκουσαν. Τότε ο Ρεμπό, τραβώντας ένα σουγιά από την τσέπη του, χτύπησε τόν Βερλαίν στόν καρπό του χεριού, ξεκοιλιασμένος στά γέλια.

Ο Κρό μόλις την τελευταία στιγμή πρόφταση και τράβηξε τά χέρια του, γιά νά μήν πάθη κι' αυτός τα ίδια.

Αμέσως ο Βερλαίν βγήκε έξω με τό φίλο του. Μα στό πεζοδρόμιο, ο Ρεμπό του κατάφερε άλλες τρεις σουγιαδιές στό μηρό.

Γιατί τά έκανε αυτά; Ανεξήγητα, γιά νά τόν εκδικηθή γιατί τόν είχε αφήσει νά φύγη από τό Παρίσι...

Αυτές οι πληγές χρειάστηκαν δεκαπέντε μέρες γιά νά κλείσουν. Δεν είχαν έτι λώς επουλωθή. Όταν τό αντρόγυνο Βερλαίν πήγε σε γεύμα, στό σπίτι του Βίκτορος Ουγκό. Εκεί ρώτησαν τόν Πώλ γιατί κούτσαινε, κι' αυτός, γιά νά δικαιολογηθή, απάντησε ότι ίχε κορφιά στό παπούτσι.

Έπειτ' από λίγες μέρες, ο Βερλαίν, διατελώντας πειά ολοκληρωτικά υπό την επίδοσι του Ρεμπό, ξανάρχισε τις σκηνές με την σύζυγό του, πιό άγριες και πιό τρομερές από άλλοτε.

Ένα βράδυ, καθώς ο Βερλαίν σήκωσε τό χέρι του γιά νά την χτυπήση, ή Ματθίλδη του φώναξε:

—Είσ' ένας άνανδρος! Καλύτερα θάκανες να με σκότωνες!...

Τότε ο Βερλαίν, σαρκάζοντας, άναψε ένα σπίρτο κοντά στά μαλλιά της γυναίκας του, γιά νά τους βάλη φωτιά. Μα ή Ματθίλδη κατόρθωσε νά τόν ξεφύγη.

Την άλλη μέρα, ή νέα γυναίκα έτρεψε στό πρόσωπό της τά ίχνη των συζυγικών αυτών ετρυφεροστήτων. Είχε τό ένα γείλι της ξεσχισμένο και ένα πρίξιμο στό μέτωπο!...

Α! πόσο οι δυό τους ήσαν ισχυροί, πρό εξήντα χρόνων! Πόσα πράγματα χρειαζόντουσαν γιά νά τους διαλύση κανείς!...

Στις 15 Ιουνίου, ο Βερλαίν, στό σπίτι της μητέρας του, ή οποία του κάκου προσπαθούσε νά τόν συγκρατήση, άρχισε νά κυνηγά τη γυναίκα του γύρω από τό μεγάλο τραπέζι της τραπεζαρίας, μ' ένα μαχαίρι στό χέρι. Ή Ματθίλδη, από γρήγορη από τά πουλάκια, δπως γράφει ο ίδιος ο Βερλαίν, κατόρθωσε νά του ξεφύγη και νά καταφύγη στό σπίτι των γονέων της.

Ο Πώλ τόν κατάλαβε εκεί, έριξε κάτω τόν πεθερό του, ή οποία ήθελε νά του φράξη τό δρόμο. Όταν άξαφνα, πίσω από τόν περίτρομη γρηά κυρία, φάνηκε ο πεθερός του. Αμέσως ο ποιητής ξέχασε τό υπαστούν του γιά νά τόν χτυπήση. Μα ο πεθερός του, παρ' όλα τά χρόνια του, τόν άρπαξε από τη μέση, τόν αφόπλισε και τόν πέταξε έξω στόν κήπο του σπιτιού.

***

Ευτυχώς γιά τόν Βερλαίν, πού τά πράγματα πήραν τότε μιά απρόοπτη τροπή, γιατί δίλοιώς ή μόνη κατάληξη της ιστορίας αυτής θά ήταν ο θάνατος της Ματθίλδης.

Ιδού πού δεν ή εξέλιξις της καταστάσεως: Έτσι τα από τό επεισόδιο αυτό, ο Βερλαίν συνελήφθηκε και πάλι με τη σύζυγό του. Την Κυριακή, 7 Ιουλίου, ή Ματθίλδη ήταν άρρωστη κι' ο Βερλαίν βγήκε έξω, γιά νά πάη νά φέση τόν φίλο του δόκτορα Κρό.

Κοντά στό σπίτι του δμως συνάντησε τόν Ρεμπό, ο οποίος πήγαινε γιά νά του αναγγείλη την αναχώρησί του. Του είπε πώς είνε βαρεθή πειά τό Παρίσι κι' δτι θά έφευγε γιά τό Βέλγιο. (Ακολουθεί)

ΟΙ ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΑΙ

Ο διάσημος Γάλλος πιανίστας Ζάν Κορτό, ο οποίος είχε επισκεφθή τελευταίως τάς Αθήνας